

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 302/2009 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet

KOM(2011) 330 endelig

(2012/C 24/25)

Ordfører: **Gabriel SARRÓ IPARRAGUIRRE**

Rådet og Europa-Parlamentet besluttede henholdsvis den 24. juni 2011 og den 18. juli 2011 under henvisning til artikel 43 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde at anmode om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om:

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 302/2009 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet

KOM(2011) 330 endelig — 2011/0144 (COD).

Det forberedende arbejde henvistes til EØSU's Faglige Sektion for Landbrug, Udvikling af Landdistrikterne og Miljø, der vedtog sin udtalelse den 6. oktober 2011.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 475. plenarforsamling den 26.-27. oktober 2011, mødet den 26. oktober, følgende udtalelse med 129 stemmer for, 1 imod og 8 hverken for eller imod:

1. Konklusioner

1.1 EUSØ støtter Kommissionens forslag og anerkender både medlemsstaternes og fiskernes bestræbelser på at overholde den nuværende genopretningsplan for almindelig tun udarbejdet af Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT), som viser resultater, men samtidig fører betydelige socioøkonomiske konsekvenser med sig, hvilket bør tages i betragtning.

1.2 Med henblik på at kunne konstatere en genopretning og vedtage de mest hensigtsmæssige administrative foranstaltninger i fremtiden opfordrer EØSU medlemsstaterne og Kommissionen til fortsat at støtte den anvendte videnskabelige forskning.

2. Indledning

2.1 Forordningsforslaget, som Kommissionen har fremlagt, er en ændring af forordning (EF) nr. 302/2009 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.

2.2 Forordning (EF) nr. 302/2009, som blev vedtaget den 6. april 2009 som følge af henstilling 08-05 fra ICCATs 16. ekstraordinære møde i november 2008, ophæver Rådets forordning (EF) nr. 1559/2007 af 17. december 2007, som oprindeligt fastlagde en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.

2.3 På ICCATs årlige møde i 2010 blev der vedtaget en henstilling, som ændrede den daværende flerårige genopretningsplan med henblik på at genoprette bestanden af almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.

2.4 Henstillingen af 2010 nedsætter atter den samlede tilladte fangstmængde (TAC) og skærper foranstaltningerne for at opnå en reduktion af fiskerikapaciteten og en styrkelse af kontrolforanstaltningerne, særligt angående overførsel og anbringelse i bur.

2.5 Disse foranstaltninger skal sikre, at planen bliver så effektiv, at man med mindst 60 % sandsynlighed i 2022 når målsætningen om en biomasse svarende til det maksimalt bæredygtige udbytte (Bmsy).

2.6 ICCATs henstillinger er bindende for de kontraherende parter (CPC'er), som ikke har gjort indvendinger mod dem. Som CPC i ICCAT siden 1997 skal EU efterleve denne henstilling, som man ikke har gjort indvendinger mod.

2.7 Forordningsforslaget har således til hensigt at inkorporere henstillingen fra ICCAT i EU-lovgivningen.

3. Ændringer

3.1 For det første ændres målsætningen for genopretningsplanen til mere end 60 % sandsynlighed for at opnå Bmsy, modsat de tidligere 50 %.

3.2 Der indføres visse ændringer i definitionerne: særligt udvides definitionerne af »hjelpefartøj« og »overførsel«, »opdræt« nuanceres, og termen »ansvarlig medlemsstat« tilføjes.

3.3 I Kapitel II om fiskerimuligheder indføres der en forpligtelse for medlemsstaterne om hvert år at sende en foreløbig fiskeriplan for det kommende år til Kommissionen inden den 15. september.

3.4 Vedrørende kapacitetsforanstaltningerne, som behandles i Kapitel III, anbefaler forordningsforslaget, at der etableres en tidsplan for tilpasning af hver medlemsstats kapacitet mellem 2010 og 2013, således at hver medlemsstat det sidste år skal fjerne enhver forskel, der måtte være, mellem medlemsstatens fiskerikapacitet og den fiskerikapacitet, der svarer til medlemsstatens kvote, hvilket både gælder for fiskerfartøjer og faststående tunfiskenet.

3.5 I Kapitel IV om tekniske foranstaltninger udvides lukningsperioden for fiskeri med notfartøjer med én måned fra den 15. juni til den 15. maj året efter.

3.6 Kapitel V omfatter ændringerne vedrørende kontrolforanstaltninger, særligt:

3.6.1 Fiskerfartøjer eller fangstfartøjer, der med tilbagevirkende kraft tilføjes de lister, hver medlemsstat skal sende til Kommissionen 45 dage før starten på fangstsæsonen, vil ikke blive godkendt af Kommissionen.

3.6.2 Førerne af fangstfartøjer inden for EU er forpligtede til at føre logbog over fiskeriet og til at overholde bestemmelserne i fællesskabsordningen om håndhævelse af FFP-reglerne samt bilag II i forordningsforslaget, der omhandler streng styring af fiskeri af almindelig tun.

3.6.3 Fælles fiskeri med andre CPC'er forbydes fuldstændigt.

3.6.4 Kapitlet erstatter fuldstændigt artiklen fra forordning 302/2009, som omhandler overførsler, og foreslår et mere effektivt og enkelt kontrolsystem til overførslerne.

3.6.5 Samtidig erstatter det fuldstændigt artiklen, der omhandler anbringelse i bur.

3.6.6 Artiklen, der omhandler fartsovervågningssystemer (FOS), udvides med en forpligtelse for fiskerfartøjerne, der er registrerede i ICCAT som fangstfartøjer af almindelig tun, om at begynde indsendelsen af FOS-data til ICCAT mindst 15 dage før starten på fangstsæsonen og fortsætte indsendelsen til mindst 15 dage efter fangstsæsonens afslutning. Desuden må indsendelsen ikke afbrydes, når fartøjerne er i havn.

3.6.7 Registrering og rapportering af tunfiskenetaktiviteter ændres således, at ud over rapportering af fangsterne med

faststående tunfiskenet skal der efter afslutning af hvert fiskeri også ske rapportering af et skøn over den tilbageværende mængde i tunfiskenet.

3.6.8 Desuden udvides ICCAT-ordningen for fælles international inspektion, således at hvis en medlemsstat på noget tidspunkt har over 15 fiskerfartøjer, der fisker efter almindelig tun i ICCAT-konventionsområdet, skal den pågældende medlemsstat, så længe det er tilfældet, have et inspektionsfartøj i konventionsområdet eller samarbejde med en anden medlemsstat eller CPC om at have et fælles inspektionsfartøj i området.

3.6.9 Artikel 30, som omhandler de nationale observatørprogrammer, ændres med en udvidelse af den nationale observatørdækning, således at programmet omfatter følgende:

— 100 % af de aktive notfartøjer på 24 m i 2011

— 100 % af de aktive notfartøjer på 20 m eller derunder i 2012

— 100 % af bugserbådene.

3.6.10 I ICCAT's regionale observatørprogram udarbejdes der et nyt stk. 1, der specificerer, at hver medlemsstat skal sikre tilstedeværelsen af en ICCAT-observatør ombord på:

— Alle notfartøjer på over 24 m i fangstperioden i 2011.

— Alle notfartøjer på over 20 m i fangstperioden i 2012.

— Alle notfartøjer uanset længde i hele fangstperioden 2013 og fremover.

3.6.10.1 De nævnte notfartøjer, som ikke har en regional observatør ombord, må ikke fiske efter almindelig tun eller deltage i sådant fiskeri.

3.6.11 Adgangen til videooptagelser, som er reguleret i artikel 32, erstattes fuldstændigt, og der tilføjes et nyt punkt, hvori medlemsstaterne forpligtes til at iværksætte de nødvendige tiltag for at undgå udskiftning, redigering eller manipulering af de originale videooptagelser.

3.6.12 Der tilføjes en artikel 33a med titlen »Fremsendelse af EU's inspektionsplan til ICCAT«, hvor datoen 15. september fastsættes som medlemsstaternes frist til at indsende inspektionsplaner for det kommende år til Kommissionen. Herefter sender Kommissionen EU's inspektionsplan til ICCAT's sekretariat med henblik på ICCAT's godkendelse.

3.6.13 Artikel 34, stk. 1, vedrørende markedsforanstaltninger erstattes af et nyt, hvori der forbydes indenrigshandel, landing, import, eksport, anbringelse i bur med henblik på opfodning eller opdræt, reeksport og omladning af almindelig tun uden nøjagtig, fuldstændig og valideret dokumentation, som krævet i denne forordning. Artiklen tilføjer desuden et krav om besiddelse af den dokumentation, der kræves i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 640/2010 af 7. juli 2010, hvori der etableres et dokumentationsprogram for fangster af almindelig tun (*Thunnus thynnus*).

3.6.14 Endelig omfatter dette forordningsforslag, jf. Kapitel V om kontrolforanstaltninger, desuden erstatning og ændring af bilagene i henhold til alle de ændrede tiltag.

4. Generelle bemærkninger

4.1 EØSU værdsætter og støtter alle de ændrede og de nye tekniske foranstaltninger og kontrolforanstaltninger, da de er resultaterne af den erfaring, man har opnået, og da de alle vil bidrage til genoprettelsen af bestanden af almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet. Målet er at opnå en biomasse svarende til det maksimalt bæredygtige udbytte (Bmsy) med en sandsynlighed på mindst 60 % i 2022.

4.2 EUSØ opfordrer desuden Kommissionen til at sørge for, at de medlemsstater og CPC'er, der udøver fiskeriaktiviteter eller opdræt og opfodning af almindelig tun inden for ICCAT-aftalens område, overholder denne forordning på strengeste vis.

4.3 EØSU anerkender den indsats, som Kommissionen, medlemsstaterne og fiskerne har ydet de senere år for at tilpasse fiskerflåden til de tilgængelige fiskerimuligheder og for at gennemføre den krævede genopretningsplan med sociale og økonomiske konsekvenser til følge, hvilket bør tages med i overvejelserne.

4.4 EØSU kan konstatere, og glæder sig over, at de ofre, der er blevet gjort, bærer frugt, og at både forskerne og de berørte fiskere kan se, hvordan bestanden af almindelig tun er under genoprettelse.

4.5 EØSU opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til fortsat at støtte de nationale forskningsinstitutter, således at de kan foretage de bedst mulige vurderinger af bestanden af almindelig tun og af genopretningsplanens effekt. I denne sammenhæng glæder EØSU sig over oprettelsen af centeret for videnskabelig overvågning, som er et samarbejde mellem myndighederne, forskerne og operatørerne af de faststående tunfiskenet, samt over de private initiativer mellem virksomheder og forskere om at bidrage til det bedst mulige kendskab til arten.

4.6 Vedrørende de vedtagne lukningsperioder for trawlfartøjer vurderer EØSU, at forskernes ændringsforslag til de nuværende lukningsperioder bør analyseres grundigt med henblik på at finde en løsning, der er mere bæredygtig, både inden for det økonomiske, sociale og miljømæssige område.

Bruxelles, den 26. oktober 2011

Staffan NILSSON

Formand

for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg
